

Kwijt

Hoe kwijt kan iets zijn
Wanneer ik het met dichte ogen
Nog steeds kan zien?

Uit: 's Nachts verdwijnt mijn wereld, Jaap Robben

Sint-Maarten
algemeen ziekenhuis
emmaüs

Herinneringsmoment
Palliatieve zorg - De Mantel

Zacht noem ik jouw naam...

Als ik denk
Dan hoor ik jouw naam
Als ik slaap
Droom ik jouw naam
In hoe ik nu leef
Beleef ik jouw naam
In mijn verdriet
Betraan ik jouw naam
Uit machteloosheid
Schreeuw ik jouw naam

Soms, heel alleen
Verwerk ik jouw naam
Met al mijn liefde
Koester ik jouw naam
Hier dichtbij me
Voel ik jouw naam
In deze saamhorigheid
Vertel ik jouw naam
Opdat je zult weten
Dat ik je niet zal vergeten

Zacht noem ik jouw naam

‘Voor een vriend’

Nu 't rouwrumoer rondom jou is verstomd
de stoet voorbij is, de schuifelende voeten
nu voel ik dat er 'n diepe stilte komt
en in die stilte zal ik je opnieuw ontmoeten
en telkens weer zal ik je tegenkomen
we zeggen al veel te gauw: het is voorbij
hij heeft alleen je lichaam weggenomen
niet wie je was en ook niet wat je zei
ik zal nog altijd grapjes met je maken
we zullen samen door het stille landschap gaan
nu je mijn handen niet meer aan kunt raken
raak je mijn hart nog duidelijker aan.

Toon Hermans

Zolang ik leef

Zolang ik leef
kan ik
van je houden
Hoor ik je stem
zie ik jouw gezicht
en ik voel je huid
Denk ik aan jou
bij een blauwe lucht
als de zon verschijnt.
Ruik ik je geur
ik sluit mijn ogen en
je bent er weer
Zolang ik leef
leef jij mee

Afscheid nemen

Afscheid nemen
is met zachte vingers wat
voorbij is dichtdoen
en verpakken in goede dachten
der herinnering...

Is verwijlen bij een brok leven
en stilstaan op de pieken
van pijn en vreugde...

Afscheid nemen
is met dankbare handen weemoedig meedragen
al wat waard is om niet te vergeten...

Is moeizaam de draden losmaken
en uit de spinrag der belevenissen
loskomen en achterlaten
en niet kunnen vergeten...

Leven is - vanaf zijn geboorte -
voortdurend afscheid nemen.
Loshaken om voort te gaan.
Zichzelf verliezen om zich te vinden.
Het risico nemen van de graankorrel
om vruchten voort te brengen.

Afscheid nemen
is het moeilijkste in het leven.
Men leert het nooit.
Gelovigen nemen nooit afscheid van het leven.

Het verhaal van drie bomen

Er waren eens drie bomen, die alledrie in een hevige storm een tak waren kwijtgeraakt.

De drie bomen waren elk op een andere manier met hun verlies omgegaan. Jaren later ging ik de bomen weer opzoeken.

Gisteren heb ik ze toevallig teruggevonden en met hen gesproken.

De eerste boom rouwde nog steeds om zijn verlies en zei ieder voorjaar als de zon hem uitnodigde om te groeien: 'nee, dat kan ik niet want ik mis een belangrijke tak.'

Hij zag dat hij klein was gebleven en in de schaduw stond van de andere bomen. De zon drong niet meer tot hem door. De wonde was duidelijk zichtbaar en hij zag er naakt uit. Het was het hoogste punt van de boom. Hij was niet meer verder gegroeid.

De tweede boom was zo geschrokken van de pijn dat hij snel had besloten om het verlies te vergeten.

Hij was moeilijk te vinden, want hij lag op de grond.

Een voorjaarsstorm had hem doen omwaaien. Hij had zijn greep op de aarde verloren.

De plek van de wonde was moeilijk terug te vinden.

Deze zat verstopt achter een heleboel vochtige bladeren en lag daar te rotten.

De derde boom was ook erg geschrokken van de pijn en de leegte van zijn lijf, en hij rouwde om zijn verlies.

Het eerste voorjaar toen de zon hem uitnodigde om te groeien, had hij gezegd: 'dit jaar nog niet'. Toen de zon het tweede voorjaar weer terugkwam met de uitnodiging, had hij gezegd:

'ja, zon, verwarm mij zodat ik mijn wonde kan verwarmen.

Mijn wonde heeft warmte nodig, opdat ze weet dat ze erbij hoort.'

Toen de zon het derde jaar weer terugkwam, sprak de boom: 'ja zon, laat mij groeien. Ik weet dat er nog zoveel te groeien is.' De derde boom was ook moeilijk te vinden, want ik had niet verwacht dat hij zo groot en sterk zou zijn geworden. Gelukkig heb ik hem herkend aan de dichtgegroeide wonde, die vol trots in het zonlicht werd gehouden.

Manu Keirse

AZ Sint-Maarten
Liersesteenweg 435
2800 Mechelen

tel. 015 89 10 10
azsintmaarten@emmaus.be
www.azsintmaarten.be

© vzw Emmaüs - AZ Sint-Maarten

Overname van deze tekst en/of illustraties voor commerciële doeleinden of voor gebruik in een publicatie is enkel mogelijk na toestemming van de directie van AZ Sint-Maarten. In ieder ander geval moet de bron vermeld worden.

vzw Emmaüs - Edgard Tinellaan 1c - 2800 Mechelen
RPR Antwerpen-Mechelen - BE 0411.515.075

NB127 22-04-2025